

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Lampetio. 350.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

τὸν δὲ ποιμῆνα τῆς ἀειβάλλοντες
κακοῖς· οὐκ ἐξ ἀγάπης ἀεὶ πρὸς θεὸν
γέρονεν ὑμῶν ἢ τῆς δάρον πρὸς φο-
ρᾶ· ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀγάπης, ἐν εὐχῇ ἐχού-
σης σποχὴν τῆ μαθοῦ αὐτῆς.

exornatis, huius autem pastorem calami-
tatibus afficitis. Quapropter non charita-
te erga Deum ducti huiusmodi munera
obtulistis: verum inanis glorię studio, mer-
cedem suam hinc recipientis.

Τῷ αὐτῷ. τμήθ.

Eidem. 349.

Εἰ ἀληθῶς βούληθε θεῷ δωροδορεῖν, τὸν
μασίτιον τῆς δάρον μὴ ἀτίμαζε,
οὗ τῆς χειρὸς ἀφαιροῦντες κεχρησάμε-
θεὸς φιλαληθῶς ἠξίωσεν. ἱερεὺς γὰρ
εἰ καὶ βίωσιν ἰσχυρῶς, ὡς φατέ, κε-
κλιδῶται, αὐτὸς μὲν ὑπέξει εὐθύνας,
ἄγγελος δὲ κυρίου παντοκράτορος ἔστι,
τῆ τε τῆς θείας τελετῆς μυσταγωγία,
καὶ τῆ πρὸς σωτηρίαν πολλῶν ἀφαι-
ροῖα.

Si munus Deo verè offerre cupis, mune-
ris sequestrum ne aspernare: cuius admi-
nistris manibus vti Deus pro sua benigni-
tate minimè dedignatus est. Sacerdos e-
nim, etiam si inertis atque ignauæ vitæ, vt
asseritis, maculis cõtaminatus est, ipse qui-
dem pœnas luet, interim tamen Angelus
Domini omnipotentis est: tum quia diui-
ni sacrificij munere perfungitur, tum quia
multorum salutem operam nauat.

Λαμπετίῳ. τν.

Lampetio. 350.

Εἰ μὴ ἀέγνων τῆς ἀχρημιῶν τὸν
ὄπτιον ἀφαιροῦντες, καὶ τὰ μὲν πυ-
ρὶ, τὰ δὲ σποχῆν τηροῦμεθα, ἔδ' ἔ-
στις εἰς σποχὴν τὴν ἀγνοίαν,
πάντων τῆς καλλίστων ἐχούσης γνῶ-
σιν τῆς φύσεως. ἀ γὰρ παθεῖν ἔβου-
λόμεθα, ταῦτα καὶ μὴ ποιεῖν διδα-
σόμεθα, εἰ δὲ καὶ ἐνδὸν ἐαυτῶν τῆς
χρησῶν τὴν εἰδησιν ἐχούμεν, καὶ τῷ
θεῷ νόμῳ ταῦτι σαφῶς παιδευό-
μεθα, τί τῆς ἡδονῆς ἰσχυρῶς
πνοῆς ἀχρημιῶν δίκην πρὸς αὐτὸς ἐ-
χει τελευτῶν τὸ ἀβέβαιον, ἢ κατὰ τὸν
ἢ εἰς τέλος σκῆθον.

Si parabolam illam non legisti, in qua
triticum à paleis distinguitur, atque illæ
igni, hoc autem apothecæ seruatur, ne sic
quidem tamen causam tuam ignoratione
tueri potes: quippe cùm præclarissimarum
omnium rerum cognitionem natura ha-
beat. Nam quæ perpeti nolumus, eadem
ne quidem facere docemur. Quid si &
virtutum cognitionem in animis nostris
institam habemus, & eam ex diuina lege
perspicuè discimus, ecquid tu volupratis
ventis iactaris, palearum instar ad eas pro-
iectus? Vide igitur, inconstantiam igne
terminari, vel purgante atque expiante, vel
ad extremum vsque inflammante.

Αμμωνί. τνα.

Ammoni. 351.

Τί σοι καὶ τῷ γένει τῷ θηροτρόπῳ;
τί σοι καὶ τῷ ἔθνει τῷ ἀλλοφύλῳ;
τί τοῖς δυσμετέσι συμφύρῃ; τί τοῖς
κατὰ πάθος συγκόπῃ; τί τοῖς γι-
γαντείοις συγκόπῃ; καὶ ἐαυτῶν
ἐξοπλιζέσθαι; τί τῶν οἰνοδυναστῶν ἐρεθί-
ζέσθαι; τί τῶν λελυτηκῶν κούρας ἀ-
ρχαίων, ὧν τὰ δῆγματ' ἀνάσσει; τί
τοῖς λοιδοροῦσι γλώττας ὡς δὲ γῆρας;

Quid tibi cum genere belluinis mori-
bus prædito? Quid tibi cum barbara na-
tione? Quid te cum ignobilibus commi-
sces? Quid cum Cappadocibus collideris?
Quid Gigantij congigantes aduersus te-
ipsum armas? Quid eos, qui bibendo plu-
rimū possunt, extimulas? Quid rabie per-
citos canes, quorum pestiferi morsus sunt,

L ij